

Radnici u vranjanskim pogonima italijanske fabrike obuće tvrde da sve teže podnose nekorektan odnos poslodavca

I u Geoksu savetuju pampers radnicima

** Tokom osmočasovne smene zaposleni mogu samo dva puta da odu u toalet * Zbog vređanja ili nazivanja pogrđnim imenima radnici nemaju kome da se žale * Poslodavac isplatio prekovremeni rad po nalogu inspekcije koja je reagovala na anonimne prijave iz fabrike*

Nakon što su lokalni mediji objavili ispovest Gordane Krstić, koja je zbog "nenormalnih uslova za rad" napustila posao u Fabrici obuće Geoks u Vranju, počelo je da se odmotava još jedno klupko mobinga stranih poslodavaca u Srbiji.

Kao najdrastičniji primer ova bivša radnica navodi da je "zaposlenima u toku smene od sedam do 15 sati dozvoljeno da samo dva puta idu u toalet, a da im je italijanski poslodavac preporučio da ukoliko imaju češće fiziološke potrebe, nose pampers pelene". Novinaru Danasa obratilo se više radnika Geoksa koji su ukazali na ponižavajući odnos italijanskog poslodavca, ali su želeli da ostanu anonimni, jer bi u slučaju objavljivanja njihovih imena momentalno dobili otkaz.

- Postoji verbalno vređanje, nazivaju nas pogrđnim imenima, na šta nemate kome da se žalite. Ni u jednoj hali nema adekvatnog provetravanja, pa se dešavalo da se radnici onesveste zbog isparenja lepka pod letnjim temperaturama. Oni su morali nakon intervencije hitne pomoći da se vrate na radnu liniju i odrade svoju smenu do kraja - kaže jedan od sagovornika Danasa iz Geoksa. Prosečne zarade se kreću oko 30.000 dinara. Isplaćuju se redovno. U najvećem broju slučajeva na linijama za proizvodnju rade iskusni obućarski radnici koji su svoj radni vek započeli u Koštani, a potom radili u više porodičnih fabrika obuće koje postoje u Vranju.

- U Geoks sam otišao jer moj bivši poslodavac nije više redovno isplaćivao zarade. Ja spadam u red mlađih i iskusnih radnika. Inače, u pogledu zapošljavanja Italijani ne žele starije od četrdeset godina, bez obzira na iskustvo. Mom kolegi su rekli kada je hteo da iz istih razloga pređe u Geoks da je sa 43 godine prestar i da oni "ne zapošljavaju penzionere" - navodi drugi sagovornik Danasa.

Lokalnoj inspekciji rada iz Geoksa stigle su četiri anonimne prijave radnika koje se odnose na loše uslove, ali i na neisplaćivanje prekovremenog rada. Poslodavac je nakon rešenja inspekcije rada isplatio uvećanu zaradu za prekovremeni rad. Kako tvrde radnici, uprkos visokim temperaturama i pritužbi upućenih inspekciji, još uvek nije rešen problem "provetravanja radnog prostora, gde postoji opasnost od blažeg trovanja isparenjima hemikalija, u prvom redu lepka za sastavljanje obuće".

Za sada u "Geoksu" ne postoji sindikalna organizacija koja bi se bavila zaštitom prava zaposlenih, iako to nije zabranjeno.

- Ma kakav sindikat, odmah bismo dobili otkaz. To nam je indirektno savetovano pre nego što smo se zaposlili. Ne mogu da kažem da nam je neko branio da se organizujemo, ali jednostavno postoji strah od gubitka posla, a to neko koristi - kaže sagovornik Danasa.

Ne razgovaraju sa medijima

U vranjanskoj fabrici koja je podignuta iz subvencije Vlade Srbije od preko tri miliona evra za otvaranje novih radnih mesta, kao i višemilionskim ulaganjem u sređivanje industrijskog prostora u Slobodnoj zoni "Bunuševac", novinar Danasa nije mogao sa stupa u kontakt ni sa jednim odgovornim licem zaduženim za odnose sa javnošću. "Takva osoba jednostavno ne postoji", rekao nam je jedan od sagovornika koji nije želeo da se predstavi, a javio se na fiksni telefon fabrike".

Dobra naplata poreza, za šest meseci 50 milijardi dinara više

Naplata poreza u prvoj polovini ove godine veća je za 50 milijardi dinara, u odnosu na isti period 2015, a bolja naplata je ostvarena kod svih poreskih oblika koje administrira Poreska uprava Srbije, rečeno je danas Tanjugu u toj instituciji.

Poreznici su, u prvoj polovini 2016, naplatili 532 milijarde dinara javnih prihoda, a koeficijent ostvarenja ukupne naplate u tom periodu, u odnosu na isti period 2015. iznosi 110,2 milijarde dinara.

U prvih šest meseci ove godine naplaćeno je 60,8 milijardi dinara poreza na dodatu vrednost (PDV), dok je naplata tog poreza u istom periodu 2015. godine iznosila 46,7 milijardi dinara.

Akcize su za prvih šest meseci ove godine naplaćene u iznosu od 94,9 milijardi dinara, naspram 79,6 milijardi iz istog perioda

prošle godine.

Za prvih šest meseci ove godine, Poreska uprava je naplatila 44,6 milijardi dinara poreza na dobit, dok je u istom periodu 2015. ta naplata iznosila 39,1 milijardu.

Porez na dohodak građana naplaćen je u iznosu od 72 milijarde dinara, dok je u istom periodu lane po tom osnovu naplaćeno 68,1 milijardu dinara.

Kada je reč o doprinosima za obavezno socijalno osiguranje, Poreska uprava je u prvih šest meseci ove godine po tom osnovu naplatila 253,7 milijardi dinara, dok je u istom periodu prethodne godine naplata ove vrste poreta iznosila 243,4 milijardi dinara.

Opres pri plaćanju karticom u inostranstvu, provizije paprene

Na putovanju u inostranstvo bolje je nositi kartice nego keš, savetuju bankari, uz objašnjenje da je keš "jeftiniji" i nema provizija, ali sa druge strane, u slučaju krađe kartice, to ne znači automatski da je ukraden i novac.

Istovremeno, dodaju, da i kartice treba mudro koristiti kako njihovi vlasnici na kraju ne bi platili papren ceh zbog provizija, kako bi izbegli dupla plaćanja kursnih razlika, ali i kako bi stepen bezbednosti bio što veći.

Podizanje novca na bankomatima u inostranstvu košta od jedan do tri odsto ili minimalno 3-5 evra po transakciji. Za plaćanje u radnjama provizije su oko jedan odsto, ali nije redak slučaj da kod pojedinih kartica plaćate kombinaciju provizije u određenom procentu i fiksne naknade, recimo, dva odsto plus dva evra.

Neki od saveta bankara jeste da uštedite tako što će podići određenu sumu na bankomatu jednom ili bar manje puta dok su u inostranstvu, jer ako podižu po 20-ak evra više puta, banka će im svaki put računati proviziju.

U NLB banci, na primer, ukazuju da je u inostranstvu povoljnije plaćati karticom robe ili usluge, nego podizati novac sa bankomata, a onima koji baš moraju da podignu, savetuju da to čine pre sa debitnih nego kreditnih kartica – zbog niže provizije.

Takođe, savetuju da kartice te banke građani koriste, bez provizije, na bankomatima članica NLB Grupe, dok se provizija za podizanje novca bankomatima drugih banaka tarifira u skladu sa poslovnom politikom svake pojedinačne banke”, objašnjavaju.

Ukoliko kod nekih trgovaca u inostranstvu na displeju POS terminala ili bankomata budu ponuđene opcije iznosa iskazanog u dinarima ili u lokalnoj valuti, NLB savetuje dinare, zbog povoljnijeg kursa.

U toj banci preporučuju i da pre polaska na put kontaktirate sa svojim bankarom i proverite validnost i limit na kreditnim karticama. Takođe, da ponesete dve međunarodne platne kartice, jer neki kartičarski brendovi nisu priznati u svakoj zemlji, a i zato što u slučaju gubitka, krađe ili oštećenja jedne kartice – tu je druga.

“Radi sigurnosti klijenta, ograničavamo dnevne iznose podizanja gotovine, a broj transakcija i iznos je u nekim zemljama van Evrope dodatno ograničen. Zato, pre putovanja u svojoj banci proverite da li imate ograničenja za zemlju u koju putujete. Na vaš zahtev, ona mogu da se koriguju ili ukinu”, poručuju iz NLB banke.

Zamenik predsednika Izvršnog odbora Raiffeisen banke Petar Jovanović savetuje građanima da u inostranstvu pre koriste kartice nego gotovinu, jer je, ističe on, rizik od zloupotreba manji.

“Mora se voditi računa i gde se čuva PIN kod, jer on ne sme biti u istom novčaniku gde je i kartica. U tom slučaju, ako se zloupotreba i dogodi, ko god da je ukrao karticu ne može je upotrebiti bez PIN koda”, rekao je Jovanović.

Građanima se ne savetuje da podižu više puta manje iznose, recimo, da podižu po 20 evra više puta dnevno ili svakog dana, jer onda plaćaju više na ime provizije.

Poreska uprava pozvala građane da prijave prihode od izdavanja nepokretnosti u zakup

Poreska uprava Srbije poručila je danas da je cilj te institucije da obveznike, pre svega preventivnim a ne represivnim merama, podstakne da plate pripadajući porez, kao što je u slučaju vlasnika stanova za izdavanje, porez na prihod od zakupa.

Poreznici su ovih dana pozvali građane koji izdaju nepokretnosti u zakup ili podzakup da, shodno zakonu, podnesu prijavu i plate porez, a podatke o tome ko redovno plaća, a ko ne, prikupljaju, kako kažu, na osnovu sopstvenih saznanja i na osnovu dostavljenih prijava.

Jedna od mera za otkrivanje onih koji ne plaćaju porez, jeste i poreski alarm, putem kojeg građani mogu da prijave gazde na koje sumnjaju da ostvaruju prihode od zakupa, a ne prijavljuju ih.

U Poreskoj upravi su rekli Tanjugu da su gazde u obavezi da na prihode od izdavanja nepokretnosti podnesu poresku prijavu najkasnije u roku od 30 dana od kad zaključe ugovor o izdavanju.

Ukoliko to ne učine, a Poreska uprava ima saznanja da ostvaruju prihode po tom osnovu, poreznici će da sprovedu aktivnosti iz okvira svoje nadležnosti.

“Preduzimaju se značajne aktivnosti kako bi poreski obveznici koji žele da poštuju zakon to mogli jednostavno i lako da urade, kao i aktivnosti na obezbeđivanju izvršenja koja su usmerena na one koji uporno ne poštuju propise”, rečeno je Tanjugu u ovoj instituciji.

Postupak poreske kontrole propisan je, podsećaju, odredbama Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji. Ako se u poreskoj kontroli utvrde nepravilnosti ili propusti u obavezama iz poreskopravnog odnosa, obvezniku se nalaže da ih ukloni.

Rekordan rod pšenice u Srbiji

Ovogodišnji rod pšenice u Srbiji veći je za oko 20 odsto u odnosu na 2015. godinu i požnjeveno je oko 2,88 miliona tona ratarske kulture, izjavio je danas šef odseka za biljnu proizvodnju Ministarstva poljoprivrede Milan Čuplić.

On je na sednici pododbora Skupštine Srbije za praćenje stanja u poljoprivredi u marginalnim-najnerazvijenijim područjima kazao da je pod pšenicom ove godine posejano 295.000 hektara što je neki višegodišnji prosek, ali da je prosečan prinos pšenice bio oko 4,8 tona po hektaru.

"Možemo reći da su ovo rekordni rezultati imajući u vidu da se površine pod pšenicom nisu menjale, jer se ta kultura u Srbiji obično seje na oko 600.000 hektara. Ovo su zvanični podaci, ali procene stručnjaka kažu da je rod sigurno još i veći", kazao je Čuplić. Prema njegovim rešima, ovogodišnji rod pšenice potpuno će zadovoljiti domaće potrebe, dok će za izvoz na raspolaganju biti oko 1,5 miliona tona hlebnog žita.

On je potsetio da je 2015. za izvoz bilo na raspolaganju 1,1 milion tona pšenice, a glavna tržišta su bila zemlje CEFTA regiona (BIH, Crna Gora, Makedonija, Albanija) gde se inače izvozi 55 odsto, dok se ostatak izvozi u EU i to najviše u Rumuniju.

Čuplić je kazao da se procenjuje i da je ovogodišnja svetska proizvodnja pšenice 738 miliona tona i da je i ona rekordna u poslednjih sedam godina.

"Naš rod od 2,88 miliona tona je 0,4 odsto u odnosu na svetsku proizvodnju. Mi ne možemo da diktiramo cenu te ratarske kulture, ona je berzanska roba i određuje se na osnovu ponude i tražnje", kazao je on naglasivši da se u Srbiji reflektuje cena Crnomorskog regiona.

Čuplić je dodao da je u Srbiji trenutna cena pšenice oko 14 do 15,5 dinara za kilogram, a da procene pokazuju da je cena proizvodnje hlebnog žita oko 10 dinara za kilogram.

Poslanik Srpske radikalne stranke (SRS) Marko Milenković kazao je da poljoprivrednici nisu zadovoljni cenom pšenice i da prema njihovim procena prosečna proizvođačka cena te kulture 20 dinara uza kilogram.

On je kazao da je u Topličkom okrugu ovogodišnji rod pšenice za oko 15 odsto veći od prošle godine, ali da nije bilo organizovanog otkupa i da se ta ratarska kultura uglavnom predavala mlinovima za oko 17 dinara za kilogram.

Milenković je precizirao da je u Prokuplju ovogodišnji rod pšenice 9.264 tona, odnosno da je pšenica posejana na 2.574 hektara a da je prosečni prinosi oko 3,4 tona po hektaru, dok je u opštini Blace rod pšenice 6.275 tona i da je prosečni prinos oko 3,6 tona po hektaru

"U opštini Kuršumlija pšenica je posejana na 1.144 hektara, a prosečan prinos je 3,4 tona po hektaru, što znači da je rod oko 3.889 tona, dok je u opštini Žitorađa požnjeveno 11.083 tona pšenice sa oko 3.000 hektara, što znači da je prosečan prinos bio oko 3,8 tona po hektaru", kazao je on.

Milenković je naglasio i da se očekuje da će značajna količina pšenice ovogodišnjeg roda zbog niske otkupne cene završiti kao stočna hrana, jer je cena kukuruza visoka.

Просечна зарада младих мања од 250 евра

Србија је у Европи четврта по стопи незапослености младих, после Шпаније, Грчке и Македоније, показује извештај Међународне организације рада

„Транзиција младих жена и мушкараца на тржишту рада Србије”, који је недавно представљен у Београду. Истраживање је предвиђено Националним програмом достојанственог рада од 2013–2017. године и детаљно је сагледало карактеристике популације младих од 15 до 29 година, услове рада за младе у Србији, њихова очекивања, радно време, зараде и остале елементе рада.

Ауторка извештаја Драгана Марјановић наводи да 60 одсто младих живи у урбаним срединама, а 40 одсто у руралним, да је више младих из добростојећих породица високо образовано, као и да су млади образованији од родитеља. Стопа задовољства својим послом је код младих прилично висока – 81,2 одсто, док би ипак 51,6 одсто њих променило посао због стремљења ка већој заради. Истиче да 23,4 одсто младих који имају посао жели да боље употреби стечене квалификације и вештине, а 10,5 одсто – да унапреде своје услове рада.

У извештају она наводи да је просечан приход запослених младих људи у Србији 29.500 динара, или мање од 250 евра, што је значајно ниже од просечне зараде у Србији. Када се млади питају шта желе да раде, објаснила је Драгана Марјановић, велики број жели да буде професионалац, док у стварности највећи број младих ради у услугама и продаји. Више од половине младих жели да ради у јавном сектору. Чак 17,3 одсто младих у стварности нема писани уговор о раду, али пристају на то да и тако раде било какав посао.

Из извештаја произлази да је стопа младих који нису запослени, а нису ни у процесу образовања и обуке, чак 24,5 одсто, док је сама стопа незапослености младих чак 34,5 одсто. У исто време, стопа активности младих је 46,1 одсто, а стопа запослености 30,2. Стопе активности и запослености, наводи се у извештају, расту с нивоом образовања појединаца. Млади мушкарци су чешће запослени него младе жене. И у извештају је истакнуто да забрињава податак да чак 28 одсто незапослених младих није пријављено на евиденцију Националне службе за запошљавање, а више од половине младих посао тражи дуже од годину. Већина тренутно неактивних младих особа је на школовању.

Забрињавајући је и податак из извештаја да чак 47,3 одсто младих ради у неформалној економији, а држава још увек није пронашла начин да њихов рад препозна, региструје и формализује да би се плаћали порези, а они сами убирали плодове свог рада.

Мали проценат запослених

По речима Саре Елдер из Програма запошљавања Међународне организације рада, велики проблем у Србији представља и чињеница да мали проценат младих – свега 30,2 одсто – ради, односно има запослење. У Европи је, како је истакла, тај проценат 46 одсто. Због тога Србија мора радити на отварању радних места за младе. – Упозоравајућа је и чињеница да млади у просеку готово пуне две године чекају први посао и бивају демотивисани, а њихова знања и квалификације застаревају, уместо да допринесе развоју – указала је Сара Елдер.

Редовна плата је друштвено одговорно пословање

УНИЦЕФ у Србији спровео је крајем прошле године истраживање о друштвено одговорном пословању српских фирми, с циљем да се процени колико пословни сектор

у нашој држави примењује принципе одговорног пословања с фокусом на децу, као и колико је присутна свест о њиховом утицају на децу у породици својих запослених.

Резултати истраживања указују на то да пословни сектор високо вреднује активности ка деци, али и да постоји простор за унапређење односа пословног сектора за бољитак најмлађег поколења. У истраживању је учествовало 35 великих предузећа у Србији с развијеном и препознатом праксом одговорног пословања.

Готово половина од њих сматра децу приоритетном и настоји да кроз друштвено одговорно пословање помаже управо њима. Велики број предузећа је у претходном периоду интензивирало своје активности према деци – 63 одсто због значајног пораста видљивих потреба и проблема с којима се деца суочавају.

Од спроведених активности српских фирми доминирају здравље деце и здрави стилови живота, формално и неформално образовање, услови за живот у заједници, а ту је и нова област подршке деци избеглицама и мигрантима. УНИЦЕФ као примере добре праксе друштвено одговорног пословања српских компанија истиче „Теленор”, „Нордеус”, ЕПС, „Винер штетише”, „Металац” и ИКЕУ, који су, осим појединачних пројеката за подршку и унапређење права деце, стратешки систематизовали поштовање принципа пословања и права детета.

– Будућност сваке земље зависи од способности и талента њених грађана – истиче директор УНИЦЕФ-а у Србији Мишел Сен Лот. – Улагање у децу и омладину је од кључне важности за свако друштво и економију, а нарочито за Србију, у којој живи само 17,6 одсто деце млађе од 18 година. Зато је свако дете драгоцено и од суштинске је важности да се у њега или њу улаже од почетка живота.

Заштита дечјих права помаже да се изграде јаке, добро образоване заједнице, које су од виталног значаја за стварање стабилног и продуктивног пословног окружења. УНИЦЕФ ће у наредном периоду пружити стручну подршку пословном и цивилном сектору да би се појединачне активности које подржавају добробит деце развиле у свеобухватни и интегрисан приступ дечјим правима.

Деци стипендија

У извештају УНИЦЕФ-а објашњава се да у компанији „Металац” свако дете запосленог које редовно студира има стипендију. Затим, свако новорођено дете запослених у тој компанији добија новчану награду у склопу програма „За будућност – растимо заједно”, који има за циљ пружање доприноса напорима друштвене заједнице у борби против беле куге.

Од оснивања Фондације „Металац” 2006. године, вредносним честиткама награђено је 430 деце и уложено око 450.000 евра у подстицање младих кадрова за оснивање породице. У овој години јубиларној за компанију, награде за свако новорођено дете радника су 1.000 евра за прво, 2.000 евра за друго, 3.000 за треће, 4.000 евра за четврто и тако редом по хиљаду евра више за свако следеће дете.

ПОЛИТИКА

SVI BI U GRAD Beograd godišnje "poraste" za 15.000 ljudi

Više od 16.000 osoba se tokom protekle godine doselilo u Beograd iz drugih krajeva Srbije. Prema podacima Republičkog zavoda za statistiku, tokom 2015. godine 125.015 osoba preselilo se iz jednog u drugo naselje na teritoriji Srbije i drugo prebivalište prijavili MUP-u.

Gorana Bjelobrk, šefica Odseka za demografiju u Republičkom zavodu za statistiku, kaže da je najveći broj osoba došao u Beograd, zatim u region Vojvodine, potom u region Šumadije i zapadne Srbije, a tek na kraju u region južne i istočne Srbije.

- Jedino Beogradski i region Vojvodine u 2015. godini imaju pozitivan migracioni saldo, veći broj doseljenih u odnosu na odseljene. Treba reći i to da su za povećanje broja stanovnika u Beogradu pre svega zaslužni "doseljenici" s obzirom na to da glavni grad Srbije već duže vreme ima negativni prirodni priraštaj.

Statistika svedoči da se u glavni grad Srbije svake godine preseli oko 15.000 osoba - kaže Bjelobrak .

Kako ističe, prosečna starost tih osoba tokom 2015. godine je 33,3 godine. Ona dodaje da se ova "emigrantska statistika" ne odnosi na studente, koji u najvećem broju slučajeva ne menjaju boravište dok studiraju u velikim univerzitetskim centrima.

Čak 31.828 osoba su se tokom prethodne godine preselile iz jedne u drugu beogradsku opštinu, primera radi sa Zvezdare na Novi Beograd, a 3.445 osoba unutar iste opštine.

- Ako posmatramo gde su se ljudi doseljavali tokom prethodne godine, stiče se utisak da je najpoželjnija opština za život Zvezdara, a za njom slede Palilula, Voždovac i Zemun. Možemo da pretpostavimo da je niža cena stanova verovatno bila jedan od razloga zbog kojih najveći broj osoba iz Beograda i Srbije ide baš u ove opštine - dodaje Bjelobrk.

Podaci iz analize Republičkog zavoda za statistiku svedoče i da 51 odsto migranata spada u kategoriju "izdržavanih osoba", 42 odsto su radno aktivne osobe, dok je udeo osoba sa ličnim primanjima sedam odsto. Od 169 opština Srbije, samo 35 njih imalo je pozitivan migracioni saldo u prethodnoj godini, odnosno veći broj doseljenih nego odseljenih.

Analiza Instituta društvenih nauka pokazuje da se ljudi doseljavaju gde ima mogućnosti za zaposlenje, zbog čega su Beograd, Novi Sad i Niš gradovi koji tradicionalno privlače stanovništvo. Analiza takođe pokazuje da se najviše prazne varošice sa 10.000 do 30.000 stanovnika, a potom naselja koja imaju između 50.000 i 70.000 stanovnika.

Demografi takođe upozoravaju da se svake godine iz Srbije iseljava oko 30.000 osoba i podsećaju da svake godine nestane jedan grad veličine Šida ili Petrovaradina, jer je čak 30.000 osoba manje na osnovu negativnog prirodnog priraštaja. Zbog toga je u poslednjih deset godina broj stanovnika u Srbiji smanjen za oko 372.000 , samo na osnovu prirodnog priraštaja. Ovu statistiku, objašnjavaju demografi, ne može brzo da popravi ni nagli skok nataliteta, ni "uvoz" stanovništva.

ALARMANTNO Porodice od dece prave robove!

U Srbiji ne postoji dečji rad u legalnim i prijavljenim objektima. Ugroženi mališani prose i peru stakla na ulici

DEČJI rad u legalnim, prijavljenim objektima u Srbiji ne postoji i inspekcija rada nije pronašla decu mlađu od 15 godina da rade. To ne znači da ovaj oblik rada ne postoji, ali je on uglavnom na selu u porodičnim domaćinstvima, rekao je Aleksandar Vulin, ministar za rad.

Prema njegovim rečima, to se dešava unutar same porodice, gde se ponekad zaboravlja da nije svaki rad dobar za dete i da, bez obzira na to što je dete član porodice, ne znači da može da obavlja sve poslove, već da moraju da se prilagođavaju njegovom uzrastu i psihičkoj snazi.

- Centri za socijalni rad su u 2015. godini prijavili 2.890 zanemarivane dece, među kojima je bilo i radno eksploatisane dece - rekao je ministar. - U pitanju je 1.457 dečaka i 1.433 devojčice, koji su bili zanemarivani, a neki i radno eksploatisani. Uglavnom se radna eksploatacija dece prepoznaje kao prosjačenje, pranje vetrobranskih stakala, kao sve ono što vidimo na ulicama.

Ministarstvo rada se protiv fenomena dece ulice bori po prvi put na organizovan, sistemski način. Zato su osnovani timovi u 115 centara za socijalni rad, koji se bave upravo tom tematikom. Oni su prošle godine od porodica oduzeli pedesetoro dece koja su zanemarena i podvrgnuta radnoj eksploataciji.

- Od toga je 26 smešteno u hraniteljske porodice, a 24 u odgovarajuću instituciju - rekao je Vulin. - To nije nešto čemu se radujemo, ali i to je bolje nego da deca ostanu na ulici i da ne budu na odgovarajući način zbrinuta od strane njihovih porodica.

Milica Đorđević, nacionalna koordinatorica projekta "Predstavljanje rezultata analize propisa u vezi sa dečjim radom i predloga za njihovo usklađivanje sa međunarodnim standardima" istakla je da je on trajao dve godine, a da je cilj sažimanje najbolje prakse i prethodna iskustva za borbu protiv dečjeg rada, kako bi se sve ponudilo Srbiji.

- Srbija nema listu opasnih poslova za decu do 18 godina, a s obzirom na to da je ratifikovala Konvenciju o najgorim oblicima dečjeg rada, trebalo bi da je donese - kazala je Đorđevićeva.

POMOĆ U VASPITAVANJU

SOCIJALNE službe su prepoznale 79 porodica koje imaju problem sa svojom decom i nisu u stanju da ih na adekvatan način vaspitavaju, čuvaju, ali im je pružena pomoć, kako bi deca ostala sa roditeljima.

Deca do tri godine ima svega u nekoliko slučajeva u našim institucijama, i to isključivo iz zdravstvenih razloga, 7.000 dečaka i devojčica je u hraniteljskim porodicama, a svega 800 u institucijama.